

Posudek oponenta na bakalářskou práci „Římské villy podél Mosely“, předložené Soňou Kovalovskou

Předkládaná práce je poměrně rozsáhlá a to jak textově (77 stran), tak obrazově (145 obrázků, zhusta pořízených samotnou autorkou).

V úvodu je vymezeno zájmové území do 30 km od řeky Mosely, chybí však nějaké zdůvodnění, proč právě takovýto pás. V členění práce vidím drobný nedostatek v zařazení stěžejní analýzy jednotlivých vil až na samotný její konec. V podobné práci bych očekával opak – analýzu jednotlivých nálezových celků a následné zobecnění, hledání trendů atp.

Úvodní kapitoly o dějinách oblasti i bádání jsou zpracovány zajímavě a přehledně, takže nezatěžují celý text, spíše jej obohacují, byť je zřejmé, že dějiny oblasti vycházejí z jediného zdroje (Bernhard 2005), zatímco dějiny bádání (kap. 4) zřejmě sestavila sama autorka (v německých archivech ?), neboť necituje nikoho s jedinou výjimkou na poslední ze šesti stran této kapitoly.

V kapitola páté (str. 25) se S. Kovalovská konečně dostává k jádru věci, tedy k vilám, opět se ale jen zřídka dozvídáme, odkud své informace čerpá.

Od počátku je text logicky členěn a čtivě zpracován, přesto se autorka nevyhne některým chybám. Takto je na str. 10 uveden průměr oppida Kastel-Staad 60 km (!), přičemž ve skutečnosti byla plocha sídliště asi 30 ha. Na str. 12 zmiňovaný auxiliární tábor bude nejspíše táborem pomocných jednotek nikoliv legií. Občasné gramatické chyby (lotrinské departamenty nikoliv Lotrinské, str. 8; rodu nakloněného nikoliv nakloněnému Římu, str. 11; vitruviovskému nikoliv Vitruviovskému pojetí (možná ještě lépe Vitruviovu?), str. 26) nepředstavují závažný problém.

Bylo by vhodnější zkracovat odkazy na literaturu, není třeba v každé poznámce pod čarou vypisovat celé bibliografické údaje včetně ISBN! Rovněž, citujeme-li Hérodota, citujme Hérodota, nikoliv Bernharda, nota bene máme-li český překlad (str. 10, pozn. 4), což platí rovněž pro Vitruvia (str. 27), kde je v závorce odkaz na latinský originál, převzatý zřejmě ze sekundární německé publikace (v seznamu literatury je naproti tomu český překlad, což svědčí o tom, že jej autorka zná).

Závěr práce pojmenovává některé základní fenomény, pokud by ovšem chtěla práce překročit úroveň lepšího turistického průvodce, bylo by třeba dále s daty analyticky pracovat, hodnotit dochované vily z nějaké řady standardních hledisek a takto je mezi sebou porovnávat (formou tabulek, grafů, atd.), prostým popisem lze přeci jen podchytit pouze některé tendence.

Práce je doplněna precizně sestaveným seznamem použité literatury, třebaže některé tituly by zde snad ani figurovat nemusely (např. Autoatlas Deutschland!). Není také nutné v seznamu literatury akcentovat rozsahy stran z monografií, tyto postačí uvést v konkrétních odkazech na literaturu v poznámce pod čarou. Rovněž není třeba opakovat tytéž položky vícekrát v tématicky rozděleném seznamu! Takto se postupuje v popularizující literatuře.

Velkým přínosem pro práci a zejména pro samotnou autorku je jistě její autoptické poznání řady pojednávaných lokalit a souvisejícího materiálu, které se odráží i v množství použitých vlastních fotografiích. Pokud jde o některé mapky v obrazové příloze, jsou obtížně čitelné, patrně kvůli nízkému rozlišení (viz zejména Obr. 3-10 a 32), autorka se ovšem tento nedostatek snažila vyřešit alespoň popisky pod obrázky. Možná jde však jen o sníženou kvalitu v PDF? Rád bych vyzdvihl i autorčinu snahu o sestavení kvalitní mapky regionu s důrazem na sledované jevy v softwaru GIS (obr. 32).

Závěrem je třeba jednoznačně konstatovat, že předložený text plně vyhovuje kritériím na podobné práce kladeným a bezesporu jej lze považovat za zdařilý podklad pro obhajobu a získání titulu bakalář.

V Praze, 11.9.2011

Ladislav Stančo, Ph.D.